

Київський національний університет театру, кіно і телебачення
імені І. К. Карпенка-Карого
Інститут екранних мистецтв
Кафедра кінознавства

«ЗАТВЕРДЖУЮ»

Проректор з науково-педагогічної та
навчальної роботи

Інга Чхатарашвілі-Петраш

« 31 » 08 2026

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

КІНО І ТЕАТР: ДОСВІД ВЗАЄМОДІЇ

(назва навчальної дисципліни)

рівень вищої освіти	другий (магістерський)
спеціальність	В1 Аудіовізуальне мистецтво та медіавиробництво
спеціалізація	В1.04 Кіно-, медіазнавство
освітня програма	Кінознавство

Розробники:

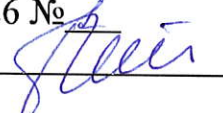
Братерська-Дронь Марина Тарасівна, в.о. завідувача кафедри, доктор філософських наук, професор, заслужений працівник культури України

Викладачі:

Братерська-Дронь Марина Тарасівна, в.о завідувача кафедри, доктор філософських наук, кандидат мистецтвознавства, професор, заслужений працівник культури України.

РПНД розглянуто і затверджено на засіданні кафедри кінознавство

Протокол від 24.08 2026 № 4

В. о. завідувача кафедри Марина Братерська-Дронь

РПНД погоджено з гарантом освітньої-професійної програми «Кінознавство»

Кандидат мистецтвознавства, доцент Тетяна ЖУРАВЛЬОВА
24.08.2026

Пролонговано:

на 20__/20__ н.р.,

Завідувач кафедри _____ (_____), протокол від _____.20__ № ____
(підпис) (ПІ)

на 20__/20__ н.р.,

Завідувач кафедри _____ (_____), протокол від _____.20__ № ____
(підпис) (ПІ)

на 20__/20__ н.р.,

Завідувач кафедри _____ (_____), протокол від _____.20__ № ____
(підпис) (ПІ)

на 20__/20__ н.р.,

Завідувач кафедри _____ (_____), протокол від _____.20__ № ____
(підпис) (ПІ)

1. Опис навчальної дисципліни

1. Найменування показників	Форма навчання
	денна
Характеристика навчальної дисципліни	<i>Вибіркова</i>
Курс	2
Семестр	3
Кількість кредитів	6
Загальний обсяг годин	180
Розподіл годин за видами аудиторних занять та самостійної роботи	Лекційні
	14
	Практична робота
	34
	Самостійна робота
	132
Види підсумкового контролю	залік

2. Мета та завдання навчальної дисципліни

Мета: поглиблення знань у сфері театральної культури, художніх зв'язків театру і кіно, тенденцій взаємовпливу естетики двох видів мистецтва, а також формування здатності фахово аналізувати твори, що постають на межі цих мистецьких систем.

Для досягнення поставленої мети визначено наступні основні **завдання:**

- критично зіставляти виразні системи кіно і театру за просторовими та часовими вимірами, способом існування твору й позицією глядача;
- реконструювати генезу взаємодії двох мистецтв – від театральних витоків раннього кіно до кінофікації сцени – та оцінювати результати їхнього паралельного розвитку;
- ідентифікувати й інтерпретувати театральність як свідомий прийом екранного твору, відрізняючи її від механічного перенесення сценічної форми на екран;
- аналізувати стратегії екранізації драматургічного тексту та оцінювати механізми втрати і компенсації виражальних засобів;

Очікувані результати навчання (РН) за дисципліною:

РН1. Володіти методологією та методикою наукового пізнання сучасних проблем аудіовізуального мистецтва та медіавиробництва.

РН2. Уміти застосовувати міждисциплінарні підходи при критичному осмисленні та вирішенні проблем теорії та практики аудіовізуального мистецтва та медіавиробництва.

РН4. Популяризувати аудіовізуальні проекти в сучасних медіа.

Інструменти, обладнання та програмне забезпечення – ноутбук, телевізор, екран, проектор.

3. Структура навчальної дисципліни

Назви тем	Розподіл годин між видами робіт						
	денна форма						
	усього	у тому числі					
		Лекції	Семінари	Практичні	Лабораторні	Індивідуальні	Сам. робота
1	2	3	4	5	6	7	8
1 курс / 2 семестр:							
Тема 1. Кіно і театр як медіальні системи: компаративний аналіз просторово-часових вимірів і глядацької позиції	20	2					18
Тема 2. Генеза театральної культури, її естетичні особливості і вплив на аудіовізуальні мистецтва	20	2					18
Тема 3. Взаємовплив новаторських пошуків в естетиці театру і кінематографа початку ХХ ст. і їхній вплив на подальший розвиток кіномистецтва	28	2		8			18
Тема 4. Особливості професії актора в театрі і кіно	22	2					20
Тема 5. Театральність в екранній мові: ідентифікація та інтерпретація прийому	30	2		8			20
Тема 6. Особливості (драматургічної, режисерської, акторської) інтерпретації теми театру на світовому екрані	30	2		8			20
Тема 7. Український досвід взаємодії кіно і театру: систематизація традиції від практики Леся Курбаса до сучасних форм	30	2		10			18
Разом	180	14		34			132

4. Програма навчальної дисципліни

Тема 1. Кіно і театр як медіальні системи: компаративний аналіз просторово-часових вимірів і глядацької позиції (лекція 2 год).

Кіно народжується в полі, вже освоєному театром, і на ранньому етапі значною мірою послуговується його засобами: знята з фіксованої точки сценічна мізансцена, мальована декорація і театральний грим, акторська техніка, розрахована на залу, репертуар, запозичений зі сцени; програма film d'art як спроба надати новому видовищу мистецької легітимності через авторитет театру. Подальше подолання цієї залежності – відкриття крупного плану, монтажу, натурної зйомки – аналізується як процес усвідомлення кіном власної специфіки, а не просто як технічний поступ. Кінематограф і театр як синтетичні види мистецтва. Порівняння двох мистецьких систем за визначальними параметрами: спосіб існування твору – неповторна подія присутності проти зафіксованого і тиражованого запису; організація простору – цілісна сценічна коробка з постійною відстанню до глядача проти монтажно розчленованого екранного простору зі змінною крупністю; трактування часу – реальний безперервний час вистави проти сконструйованого часу фільму; позиція глядача – спільна присутність і свобода погляду проти погляду, заданого камерою і монтажем.

Основні поняття/ключові слова: сценічний простір, екранний простір, глядацька позиція, раннє кіно, film d'art, сценічна декорація в кадрі, подолання театральності, кінофікація театру, проєкція на сцені, монтажний принцип, медіатеатр.

Рекомендована література: осн. 2, 5, 12, 13; дод. 8, 10; інформаційні ресурси: 2, 7.

Тема 2. Генеза театральної культури, її естетичні особливості і вплив на аудіовізуальні мистецтва (лекція 2 год).

Театральна культура в історичній динаміці. Стародавні містерії. Виконавець – глядач. Перші професійні театри Греції і Італії. Особливості видовищної естетики театру. Архітектурна структура театру і її призначення.

Розглядаються особливості національних театральних культур світу (Японії, Китаю, Індії, Русі-України та ін.). Значення символу в художньому просторі національного театру і кінематографа. Семантичні коди національних театральних культур і їхній вплив на розвиток кіномистецтва. Окремо розглядаються художні особливості фільмів українського поетичного кіно як знакових структур національної культури.

Основні поняття/ключові слова: історія театральної культури, театр як видовище, національні театри, символічна природа культури, поетичний кінематограф України.

Рекомендована література: осн. 2, 9, 13; дод. 1, 10; інформаційні ресурси: 3, 4.

Тема 3 Взаємовплив новаторських пошуків в естетиці театру і кінематографа початку ХХ ст. і їхній вплив на подальший розвиток кіномистецтва (лекція 2 год).

Новаторські пошуки в режисурі театру 1920-х рр. (Б. Брехт, С. Ейзенштейн, Ж. Капо, Е.Крег, О. Курбас, В. Мейергольд, Е. Піскадор, М. Рейнгард, О. Таїров та ін.). Концепції *театральної маски*. Драматург – режисер – актор. Кіноавангард 1920-х рр.: театральний досвід провідних режисерів в розвитку естетики кіномистецтва. Розглядається зустрічний вплив: кінофікація сцени в театральному авангарді – проєкція та екран у виставі, монтажний принцип побудови дії, документ на сцені, – що триває в сучасній сценографії й медіатеатрі. Концепції епічного театру Б. Брехта і документального театру Ервіна Піскадора. Окремо аналізується вплив драматургії театру на розвиток кіномистецтва. Типологія стратегій перенесення драматургічного тексту на екран – від максимально дослівного відтворення сценічної структури до вільної трансформації, що зберігає лише конфліктне ядро й систему стосунків. Сучасна теорія адаптації розглядає екранізацію як самостійний твір, а не як вторинне похідне від оригіналу, тому центральним питанням аналізу стає не вірність букві, а виражальна доцільність.

Основні поняття/ключові слова: театральний авангард, кіноавангард 1920-х рр., документальний театр, театральна маска, адаптація, транспозиція, інтерпретація, драматургічний конфлікт, сценічне слово, компенсація виражальних засобів, інтертекст.

Рекомендована література: осн. 2, 5, 13, 15; дод. 8, 10; інформаційні ресурси: 4,6,7.

Тема 4. Особливості професії актора в театрі і кіно (лекція 2 год).

Умови акторської роботи в двох системах: безперервність сценічної дії та наскрізна партитура ролі проти дискретності знімального процесу і позахронологічної зйомки; єдиний масштаб гри на залу проти масштабу, заданого крупністю; самостійність актора на сцені проти співавторства режисера й монтажера в побудові екранного образу; Особливості роботи актора в театрі і кіно. Пошуки нової антропології актора на початку ХХ ст. Концепції акторського виховання театального актора Ф. Дельсарта, Е. Жак-Далькроза, С.Станіславського, Є. Вахтангова, М. Чехова, В. Мейергольда, О. Курбаса, Б. Брехта, Г. Крега М. Рейнгардта та ін. Кіношколи акторської майстерності В. Гардіна, Л. Кулешова, ФЕКС. Концепції театральної маски початку ХХ ст. соціальна маска театру і типажна теорія як елемент кіномонтажу кінематографа 1920-х рр. Окрема розглядається проблема *актор і мізансцена*. Мізансцена розглядається як спільний, але по-різному влаштований інструмент: сценічна будується для нерухомого ока глядача, який сам обирає, куди дивитися, екранна – для рухомої та монтажно розчленованої точки зору; аналізуються рішення, у яких камера свідомо перебирає функцію театального глядача (довгий кадр, план-епізод, фронтальна композиція), і зворотні, коли монтаж перебирає функцію мізансценування, вибудовуючи простір, якого не існує в жодній точці

знімального майданчика. Особливості національних шкіл акторської майстерності.

Основні поняття/ключові слова: театральні і кінематографічні школи акторської майстерності, сценічний образ персонажа, монтажний образ персонажа, план-епізод, точка зору, сценографія.

Рекомендована література: осн. 7, 14; дод. 3, 9; інформаційні ресурси: 2, 4.

Тема 5. Театральність в екранній мові: ідентифікація та інтерпретація прийому (лекція 2 год).

Театральність розглядається не як вада екранного твору, а як свідомий виражальний прийом: демонстративна умовність декорації, оголена сценічна коробка, пряме звернення до глядача, розрив ілюзії, брехтівське очуднення, форма фільму-вистави. Аналізуються режисерські стратегії, у яких театральний код уводиться в екранний текст задля дистанції, іронії, притчевої узагальненості або рефлексії над самою природою зображення. Окремо відпрацьовуються критерії, за якими кінознавець відрізняє театральність-прийом від театральності-невдачі: несамотійність мізансцени, статика кадру, підпорядкованість зображення виголошеному слову, декоративність замість дії.

Основні поняття/ключові слова: театральність, умовність, фільм-вистава, четверта стіна, оголення прийому, притчевість, статика кадру.

Рекомендована література: осн. 1, 4, 6, 7, 14 дод. 2, 3, 7; інформаційні ресурси: 1, 2, 3, 6.

Тема 6. Особливості (драматургічної, режисерської, акторської) інтерпретації теми театру на світовому екрані (лекція 2 год).

Вплив історичної епохи, соціокультурних обставин на розкриття теми театру в кінематографі. Особливості драматургічної концепції, смислових акцентів фільмів різних режисерів. Вплив конкретної соціокультурної ситуації на манеру акторського втілення кінематографічних образів. «Вечірні відвідувачі» (1942, М. Карне), «Діти райка» (1945 (М. Карне), «Все про Єву» (1950, Д.-Л. Манкевич), «Вогні рампи» (1952, Ч.-С. Чаплін), «Золота карета» (1952, Ж. Ренуар), «Французький канкан» (1955, Ж. Ренуар), «Дорога» (1954, Ф.Фелліні, «Єлена і чоловіки» (1959, Ж. Ренуар), «Сьома печатка» (1957, І. Бергман), «Гамлет» (1964, реж. Г.Козинцев), «Андрей Рубльов» (1971, А. Тарковський), «Клоуни» (1970, Ф. Фелліні), «Співачка» (1971, А. Джаннетті), «Репетиція оркестру» (1979, Ф. Фелліні), «Мефісто» (1982, І. Сабо), «Джинджер і Фред» (1985, Ф. Фелліні), «Театр» (2004, І. Сабо), «Артист» (2011, М. Хазанавичус).

Основні поняття/ключові слова: тема театру на світовому екрані, особливості драматургічної концепції, кінорежисер, кіноактор, соціокультурний контекст.

Рекомендована література: осн. 3, 9, 10; дод. 1, 4, 6; інформаційні ресурси: 4, 5.

Тема 7. Український досвід взаємодії кіно і театру: систематизація традиції від практики Леся Курбаса до сучасних форм (лекція 2 год).

Український матеріал розглядається як самостійна дослідницька проблема: режисерська практика Леся Курбаса, для якого кіно і театр були єдиним полем

експерименту, та його ідея перетворення як спільний метод для обох мистецтв; вплив театральної школи на акторську й режисерську культуру українського кіно; умовність і метафоричність поетичного кіно в її спорідненості зі сценічною традицією. Провідні театри і театральні студії сучасної України. Театральні традиції і новаторство. Пошуки в драматургії, режисурі, акторській майстерності сучасного театру. Взаємовплив культурного досвіду двох видів мистецтва. Використання новітніх технологій в театрі і кіно.

Основні поняття/ключові слова: театральна культура України, провідні національні театри, режисер, актор, художні пошуки в естетиці театру, взаємовплив естетики театру і кіно.

Рекомендована література: осн. 3, 8, 9, 10, 12, 13; дод. 1, 4, 6, 9, 10, 11; інформаційні ресурси: 1,4, 5, 7.

Завдання для практичної роботи та критерії оцінювання

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
1-3	Практична робота 1. Компаративний аналіз сценічного і екранного втілення: аналітичний протокол. Аудиторне випробування аналітичної сітки, розробленої здобувачем у самостійній роботі: покадровий і помізансценний розбір пари втілень одного матеріалу – сценічного (у записі вистави) та екранного – за всіма параметрами сітки, з окремим оцінюванням наявності й функції театральності як прийому. За результатами застосування сітка уточнюється: які параметри виявилися робочими, яких забракло. Результат обговорюється в групі, викладач і колеги опонують висновкам.	11
4-5	Практична робота 2. Порівняльний розбір двох екранних версій одного тексту. Підготовка і виголошення фахової доповіді, що зіставляє між собою дві екранні версії одного драматургічного тексту: різні стратегії адаптації, різні рішення однієї й тієї самої ролі, різна мізансценічна побудова спільного епізоду. Головне питання доповіді – не яка версія краща, а як саме ці розбіжності змінюють прочитання тексту.	11
6	Практична робота 3. Кураторська концепція показу на запропонованому матеріалі взаємодії кіно і театру. Розроблення й захист концепції тематичного показу – програми з трьох позицій (екранні твори), об'єднаних дослідницькою ідеєю в полі взаємодії двох мистецтв. Захист відбувається у формі кураторського пітчу з відповідями на запитання групи.	11
6.	Практична робота 4. Аналітична розвідка з публічним виступом. Підсумкова аналітична розвідка на самостійно обрану здобувачем проблему в полі взаємодії українського кіно і театру, виконана на конкретному матеріалі із застосуванням понятійного апарату дисципліни. та щонайменше п'яти фахових джерел. Робота публічно захищається, передбачає запитання і опонування розвідці одного з колег.	11

Критерії оцінювання практичних робіт

Критерії оцінювання	Кількість балів
Аналітичний протокол з участю в дискусії: усі параметри аналітичної сітки застосовано: сформульовано самостійну дослідницьку проблему; аналіз спирається на конкретний матеріал і точний понятійний апарат; залучено не менше п'яти фахових джерел, покликання оформлено коректно; захист структурований; опонування колезі змістовне і коректне. Кураторська концепція і пітч: добір позицій підпорядкований чіткій дослідницькій ідеї, а не тематичній суміжності; український складник органічний; кураторський текст фаховий і адресний; сценарій дискусії продуманий; пітч переконливий, аудиторію і майданчик визначено реалістично; регламент витримано.	10–11
Аналітичний протокол з участю в дискусії: сітку застосовано з пропусками; частина таймкодів чи ілюстрацій неточна; висновок правильний, але слабо аргументований; сітку не уточнено; у дискусії участь пасивна. Кураторська концепція і пітч: ідея програми заявлена, але добір позицій частково довільний; кураторський текст описовий; сценарій дискусії формальний; пітч невиразний. Аналітична розвідка з публічним захистом і опонуванням: проблему сформульовано, однак аналіз місцями замінено переказом; джерельна база достатня, але використана слабо; захист нерівний; опонування формальне.	8–9
Аналітичний протокол з участю в дискусії: розбір зведено до опису одного з об'єктів; сітку фактично не застосовано; у дискусії участі майже немає. Доповідь з відеоілюстраціями і тезами: версії описано по чергово, зіставлення немає; стратегії адаптації не визначено; фрагменти не пов'язані з тезами. Кураторська концепція і пітч: програма без дослідницької ідеї, позиції дібрані випадково; кураторський текст загальний; на пітчі здобувач не пояснює логіку добору. Аналітична розвідка з публічним захистом і опонуванням: проблему підмінено темою; аналізу немає, джерела наведені формально; захист неструктурований; опонування відсутнє.	5–7
Робота не подана або не відповідає завданню; матеріал не опрацьовано самостійно; наявні ознаки академічної недоброчесності; здобувач не взяв участі в захисті	0–4

5. Методи навчання

У процесі вивчення навчальної дисципліни використовуються наступні методи навчання: предметно-цільовий, інформативний, пізнавальний, аналітичний, виховний, діалогічний. Зокрема: словесний метод (проблемні лекції з постановкою дискусійних питань теорії медіальної специфіки, театральності та адаптації); наочно-аналітичний (колективний перегляд і покадровий розбір екранних фрагментів); компаративний (порівняльний аналіз двох втілень одного матеріалу за єдиною аналітичною сіткою); кейс-метод (розбір конкретних екранізацій, театральних трансляцій і гібридних проєктів); історико-джерелознавчий (робота з архівними матеріалами, мемуаристикою,

фаховою періодикою; дискусійний (обговорення з обов'язковим опонуванням і взаємним рецензуванням робіт).

6. Завдання для самостійної роботи та критерії оцінювання

Тема	Завдання	Форма подання	Кількість балів
1-2	Підготувати історико-аналітичну студію про конкретний епізод раннього взаємовпливу двох мистецтв – програму film d'art, перенесення сценічного репертуару в німе кіно або кінофікацію сцени в театральному авангарді.	усно	8
3	Перегляд і аналіз семантичного коду фільму «Клоуни» (Ф. Фелліні).	письмово усно	8
4-5	Виконати аналітичний огляд трьох екранних творів, у яких театральність застосована як свідомий виражальний прийом: визначити конкретну функцію прийому в кожному випадку і зіставити результати між собою.	усно	8
6	Перегляд фільмів і письмовий аналіз особливостей драматургії, режисерської і акторських робіт, соціокультурного контексту на один із запропонованих фільмів. Аналіз і обговорення драматургії переглянутих фільмів: «Вечірні відвідувачі» (1942, М. Карне), «Діти райка» (1945 (М. Карне), «Все про Єву» (1950, Д.-Л. Манкевич), «Вогні рампи» (1952, Ч.-С. Чаплін), «Золота карета» (1952, Ж. Ренуар), «Французький канкан» (1955, Ж. Ренуар), «Дорога» (1954, Ф.Фелліні, «Слена і чоловіки» (1959, Ж. Ренуар «Сьома печатка (1957, І. Бергман), «Клоуни» (1970, Ф. Фелліні, «Співачка» (1971, А. Джаннетті), «Репетиція оркестру», (1979, Ф. Фелліні), «Мефісто» (1982, І. Сабо), «Джинджер і Фред» (1985, Ф. Фелліні)), «Театр» (2004, І. Сабо), «Артист» (2011, М. Хазанавичус).	письмово усно	8
7	Підготувати історико-аналітичну студію про конкретний епізод українського досвіду взаємодії кіно і театру – персоналію, твір або інституцію – із залученням джерел, зокрема архівних, мемуарних або періодики відповідного часу.	усно	8

Критерії оцінювання самостійної роботи

Критерії оцінювання	Кількість балів
Теоретично-методологічна розвідка: опрацьовано і зіставлено щонайменше дві теоретичні позиції, а не переказано одну; перелік параметрів порівняння логічно повний і несуперечливий; добір кожного параметра обґрунтовано тим, що саме він дає змогу побачити; сітка придатна до практичного застосування без доопрацювання. Історико-аналітична студія: залучено не менше визначеної завданням кількості джерел; фактологія перевірена і коректно атрибутована; матеріал	8-7

не переказано, а проаналізовано з власною дослідницькою тезою; оформлення покликань відповідає фаховим вимогам. Аналітичний огляд: усі заявлені твори або формати опрацьовано і зіставлено між собою, а не описано ізольовано; функцію прийому чи вплив режисури запису визначено конкретно й аргументовано; наявний узагальнювальний висновок; залучено не менше трьох фахових джерел; фаховий понятійний апарат ужито точно.	
Теоретично-методологічна розвідка: теоретичні позиції викладено правильно, проте зіставлення поверхове; сітка робоча, однак окремі параметри не обґрунтовані. Історико-аналітична студія: джерел достатньо, проте переважає виклад фактів над аналізом; власна теза заявлена нечітко; є неточності в атрибуції. Аналітичний огляд: твори або формати опрацьовано, однак зіставлення поверхове; функцію прийому визначено загально; джерельна база обмежена; розмежування успадкованих і власне екранних рішень заявлене, проте слабо аргументоване.	6-5
Теоретично-методологічна розвідка: роботу зведено до переказу одного джерела; перелік параметрів формальний або запозичений без осмислення. Історико-аналітична студія: джерельна база недостатня або неатрибутована; наявні фактологічні помилки; аналіз підмінено переказом.	4-3
Теоретично-методологічна розвідка: теоретичні позиції не опрацьовано або наведено фрагментарно й некоректно; зіставлення відсутнє; параметри порівняння не сформовано або вони не дають змоги здійснити змістовний аналіз; сітка непридатна до практичного застосування. Історико-аналітична студія: джерела практично не залучено або їх походження неможливо встановити; фактологічний матеріал містить істотні помилки чи не має належної атрибуції; аналітична теза відсутня; робота не демонструє самостійного опрацювання матеріалу; покликання відсутні або оформлені неналежно. Аналітичний огляд: заявлені твори або формати не опрацьовано належним чином; зіставлення між ними відсутнє; функцію прийому чи вплив режисури запису не визначено; розмежування успадкованих і власне екранних рішень відсутнє; узагальнювальний висновок не сформульовано; фахові джерела не залучено або їх використання не підтверджує аналітичних висновків; понятійний апарат ужито неточно або некоректно.	2-0

Відповідно до [Положення про порядок визнання результатів навчання, здобутих у процесі формальної, неформальної та/або інформальної освіти](#) Університету, здобувач має право зарахувати результати навчання, якщо вони підтверджені офіційними документами (дипломом, сертифікатом, свідоцтвом тощо). Це можуть бути результати, отримані під час участі в онлайн чи очних курсах, програмах обміну, конференціях, тренінгах, семінарах, лекціях, майстер-класах, літніх чи зимових школах, бізнес-школах, стажуваннях та інших освітніх заходах.

У межах цієї дисципліни здобувач може подати документи для визнання результатів неформальної освіти за окремими темами. Якщо такі результати підтверджені сертифікатом чи іншим документом, вони зараховуються як виконання завдань для самостійної роботи.

Освітні курси, за проходження яких можна отримати перезарахування, знаходяться на платформі:

- [Prometheus](#)
- [EdEra](#)
- [Coursera](#)

7. Форми проведення контролю та критерії оцінювання

Оцінювання рівня знань здобувачів включає поточний і підсумковий контроль. Поточний контроль має на меті оцінити роботу здобувачів за всіма видами аудиторної роботи (лекції, практичні заняття) та відображає поточні навчальні досягнення здобувачів в освоєнні програмного матеріалу дисципліни. Підсумковий (семестровий) контроль є інтегрованою оцінкою засвоєння знань здобувачів у вигляді семестрового заліку.

При викладанні дисципліни використовуються такі методи контролю:

поточний контроль (ПК) - включає диференційований та об'єктивний облік результатів освітньої діяльності здобувачів щодо засвоєння теоретичних знань (усне опитування, обговорення проблемних питань тощо) та умінь практичного вирішення завдань на практичних заняттях та під час самостійної роботи здобувачів. Поточний контроль передбачає максимально - 100 балів;

підсумковий семестровий контроль (ПСК) □ залік, за підсумками роботи в семестрі (за результатами поточного контролю).

8. Розподіл балів, які отримують здобувачі вищої освіти

Вид роботи	T1	T2	T3	T4	T5	T6	T7	Разом
Самостійна робота	8	8	8	8	8	8	8	56
Практична робота	—	—	11	—	11	11	11	44
Разом за семестр (залік)								100

Шкала оцінювання: національна та ECTS

Сума балів за всі види навчальної діяльності	Оцінка ECTS	Оцінка за національною шкалою	
		для екзамену, курсового проекту (роботи), практики	для заліку
90 – 100	A	відмінно	зараховано
82-89	B	добре	
74-81	C		
64-73	D	задовільно	
60-63	E		

35-59	FX	незадовільно з можливістю повторного складання	не зараховано з можливістю повторного складання
0-34	F	незадовільно з обов'язковим повторним вивченням дисципліни	не зараховано з обов'язковим повторним вивченням дисципліни

9. Базова література:

Основна

1. Гавран І., Половко Є. Психологічні стратегії актора в процесі втілення ролей у театрі та кіно. Вісник Київського національного університету культури і мистецтв. Серія: Аудіовізуальне мистецтво і виробництво. 2025. Т. 8, № 1. С. 20–31. DOI: 10.31866/2617-2674.8.1.2025.332380. URL: <https://audiovisual-art.knukim.edu.ua/article/view/332380> (дата звернення: 25.08.2026).
2. Погребняк Г. П. Кіно, телебачення та радіо в сценічному мистецтві: підручник. Київ: НАКККиМ, 2017. 392 с. URL: https://nakkkim.edu.ua/images/vidannya/monohrafi/Pogrebniak_Kino_telebachenny_a_ta_radio_v_scenichnomu_mystetstvi.pdf (дата звернення: 25.08.2026).
3. Погребняк Г. П. Взаємодія українського театрального мистецтва і кінематографа в часи Другої світової війни: режисерсько-акторський аспект. Науковий вісник Київського національного університету театру, кіно і телебачення імені І. К. Карпенка-Карого. 2023. Вип. 33. С. 88–94. DOI: 10.34026/1997-4264.33.2023.291480. URL: <https://nv.knutkt.edu.ua/article/view/291480> (дата звернення: 25.08.2026).
4. Правило І. О. Робота з мізансценою та композицією кадру в процесі створення художнього образу. Культурологічна думка. 2023. № 24. С. 160–169. DOI: 10.37627/2311-9489-24-2023-2.160-169. URL: https://www.culturology.academy/wp-content/uploads/KD24_Pravylo.pdf (дата звернення: 25.08.2026).
5. Совгира Т. І. Телеестрада у контексті сценічно-екранної взаємодії : монографія. Київ : Вид. центр КНУКиМ, 2018. 188 с.
6. Совгира Т., Татаренко М. Специфіка роботи актора театру і кіно: природа існування та засоби умовності. Вісник Київського національного університету культури і мистецтв. Серія: Сценічне мистецтво. 2018. № 1. С. 61–72. DOI: 10.31866/2616-759x.1.2018.144949. URL: <http://artonscene.knukim.edu.ua/article/view/144949> (дата звернення: 25.08.2026).
7. Федоренко В., Суліма Н. Екранізація в сучасному аудіовізуальному виробництві. Вісник Київського національного університету культури і мистецтв. Серія: Аудіовізуальне мистецтво і виробництво. 2023. Т. 6, № 2. С. 213–223. DOI: 10.31866/2617-2674.6.2.2023.289308. URL: <https://audiovisual-art.knukim.edu.ua/article/view/289308> (дата звернення: 25.08.2026).
8. Хвостова Т. В. Сучасний театр в умовах розвитку інтернет-простору: дис. ... д-ра філософії: 034 Культурологія. Київ: КНУКиМ, 2025. 189 с. URL:

https://knukim.edu.ua/wp-content/uploads/2025/08/DYSERTACZIYA-HVOSTOVA_compressed.pdf (дата звернення: 25.08.2026).

9. Ширман Р., Мирошниченко Д. Український театр і кінематограф на початку ХХ століття: аспекти взаємодії та новаторські тенденції. Вісник Київського національного університету культури і мистецтв. Серія: Аудіовізуальне мистецтво і виробництво. 2019. Т. 2, № 2. С. 188–199. DOI: 10.31866/2617-2674.2.2.2019.185704. URL: <http://audiovisual-art.knukim.edu.ua/article/view/185704> (дата звернення: 25.08.2026).

10. Шлемко О. Театр Леся Курбаса: новаторські пошуки в царині сценічного мовлення. Науковий вісник Київського національного університету театру, кіно і телебачення імені І. К. Карпенка-Карого. 2024. Вип. 35. С. 17–27. DOI: 10.34026/1997-4264.35.2024.318082. URL: <https://nv.knutkt.edu.ua/article/view/318082> (дата звернення: 25.08.2026).

11. Shakespeare and the ‘Live’ Theatre Broadcast Experience / ed. by P. Aebischer, S. Greenhalgh, L. Osborne. London: Bloomsbury, 2018. DOI: 10.5040/9781350030497.

12. Auslander P. Liveness: Performance in a Mediatized Culture. 3rd ed. London; New York: Routledge, 2023. 230 p.

13. Ingham M. Stage-Play and Screen-Play: The Intermediality of Theatre and Cinema. London; New York: Routledge, 2017. 238 p.

14. Lowe V. Adapting Performance Between Stage and Screen. Bristol: Intellect Books, 2020. 220 p. DOI: 10.2307/j.ctv36xw0v9.

15. Theatricality and the Arts: Film, Theatre, Art / ed. by A. Quick, R. Rushton. Edinburgh: Edinburgh University Press, 2024. 320 p.

Допоміжна

1. Веселовська Г. І. Український театральний авангард / Ін-т проблем сучасного мистецтва НАМ України. Київ: Фенікс, 2010. 368 с.

2. Десятник Г. О., Лимар Л. Д. Основи акторської майстерності в екранній творчості : тексти лекцій / наук. ред. В. В. Гоян. Київ: Інститут журналістики КНУ імені Тараса Шевченка, 2020. 108 с.

3. Новікова Л. Ренесансна новела в інтермедіальному діалозі: інтерпретаційні стратегії та екранізаційні практики. Науковий вісник Київського національного університету театру, кіно і телебачення імені І. К. Карпенка-Карого. 2025. Вип. 37. С. 272–280. DOI: 10.34026/1997-4264.37.2025.345184.

4. Погребняк Г. П. Відображення подій війни у творчості режисерів театру і кіно. Вісник Київського національного університету культури і мистецтв. Серія: Аудіовізуальне мистецтво і виробництво. 2024. Т. 7, № 1. С. 64–76. DOI: 10.31866/2617-2674.7.1.2024.302765.

5. Тонкошкура О. Театр в епоху цифрових технологій. Художня культура. Актуальні проблеми. 2022. Вип. 18(2). С. 30–35. DOI: 10.31500/1992-5514.18(2).2022.269774.

6. Ходаківський Д. Проблема художньої спадкоємності: від «метафізики» Л. Курбаса до метамодерністських пошуків в українському театрі ХХІ ст. Науковий

- вісник Київського національного університету театру, кіно і телебачення імені І. К. Карпенка-Карого. 2023. Вип. 33. С. 47–53.
7. Baron C. *Modern Acting: The Lost Chapter of American Film and Theatre*. London: Palgrave Macmillan, 2016. DOI: 10.1057/978-1-137-40655-2.
8. Bazin A. *What Is Cinema? Vol. I* / transl. by H. Gray. 2nd ed. Berkeley: University of California Press, 2004. 208 p.
9. Hitchman L. From Page to Stage to Screen: The Live Theatre Broadcast as a New Medium. *Adaptation*. 2018. Vol. 11, no. 2. P. 171–185. DOI: 10.1093/adaptation/apx029.
10. Mapping Intermediality in Performance / ed. by S. Bay-Cheng, C. Kattenbelt, A. Lavender, R. Nelson. Amsterdam: Amsterdam University Press, 2010. 304 p. DOI: 10.5117/9789089642554. URL: <https://library.oapen.org/handle/20.500.12657/34571> (дата звернення: 25.08.2026).
11. Masura N. *Digital Theatre: The Making and Meaning of Live Mediated Performance, US and UK 1990–2020*. Cham: Palgrave Macmillan, 2020. DOI: 10.1007/978-3-030-55628-0.

Інформаційні ресурси

1. Науковий вісник Київського національного університету театру, кіно і телебачення імені І. К. Карпенка-Карого: фаховий журнал відкритого доступу, архів випусків з повними текстами. URL: <https://nv.knutkt.edu.ua>
2. Вісник Київського національного університету культури і мистецтв. Серія: Аудіовізуальне мистецтво і виробництво: фаховий журнал відкритого доступу з DOI. URL: <https://audiovisual-art.knukim.edu.ua>
3. Вісник Київського національного університету культури і мистецтв. Серія: Сценічне мистецтво: фаховий журнал відкритого доступу – театрознавчі дослідження, сценічно-екранна взаємодія. URL: <http://artonscene.knukim.edu.ua>
4. «Кіно-Театр» : український журнал про кіно і театр (Національний університет «Києво-Могилянська академія») – архів випусків, повні тексти статей, рецензії на вистави і фільми. URL: <https://ktm.ukma.edu.ua>
5. Національний центр театрального мистецтва імені Леся Курбаса : науковий відділ, фотоархів, бібліографія і видавничі проекти, присвячені спадщині Леся Курбаса. URL: <https://kurbas.org.ua>
6. National Theatre at Home: стримінгова платформа записів вистав Національного театру Великої Британії та лондонського Вест-Енду – матеріал для аналізу режисури театрального запису. URL: <https://www.ntathome.com>
7. OAPEN Library: міжнародна бібліотека наукових книжок відкритого доступу з театрознавства, кінознавства та досліджень інтермедіальності. URL: <https://library.oapen.org>